

med udtalt, at et betydeligt Tal indenfor Udvalget formener, at denne Bestemmelse i Virkeligheden ikke er af særlig Betydning for vor Forsyning med indenlandsk Brændsel i Vinteren 1920—21, idet vi tror, at den Hugst, der i Henhold til denne Lov pligtmæssig vil finde Sted, ogsaa vilde ske, hvis man overlod hele denne Virksomhed til Skovejernes frie Initiativ, saaledes som Tilfældet hidtil har været, for de overordentlige Omstændigheder indtraadte.

Den højtærede Minister siger, at han forstaar ikke, hvilken Glæde jeg som Ordfører kan have af at bibringe Befolkningen et lyst Syn paa Brændselsforholdene her i Landet, et Syn, som er i Uoverensstemmelse med Virkeligheden, og Ministeren forstaar ikke, hvad der dikterer mit Ønske om at fremkalde Uvillie overfor de af Brændselsnævnet truffne Foranstaltninger. Jeg vil dertil sige, at jeg ikke har til Hensigt hverken at fremkalde et lyst Syn, som er i Uoverensstemmelse med de faktiske Forhold, ej heller at fremkalde Uvillie overfor Brændselsnævnets Foranstaltninger. Men skulde det ikke være saa, at naar et Syn paa en Sag blot i nogen Maade afviger fra den højtærede Ministers, og naar den højtærede Ministers Temperament i Øjeblikket staar til at se Sagen saaledes, saa betragter han det som en ganske utilladelig Afvigelse fra hans Opfattelse? Og skulde det ikke være saa, at enhver Kritik af, hvad der i disse Aar er foretaget af den højtærede Minister, af ham opfattes som et Forsøg paa at bibringe Befolkningen Uvillie overfor selve Foranstaltningen? Om noget saadant er der jo her slet ikke Tale.

Jeg har intet Øjeblik bebrejdet Ministeren, at Staten har skaffet sig det, som Ministeren kalder et Reserveoplag af Tørv, men jeg har sagt, at jeg tænker ikke, at Resultaterne heraf frister til at fortsætte i dette Spor, og jeg troede ærlig talt, at det ikke vilde være vanskeligt at komme overens med den højtærede Minister om den Betragtning. Naar nu dette Tørveoplag — om hvilket jeg kun har udtalt, at det ganske sikkert ikke vil indbringe 1 800 000 Kr., saaledes som i Brændselsnævnets Skrivelse formodet — som Reserveoplag sammenstilles med Statens Oplag af svensk Brænde, om hvil-

ket den højtærede Minister erklærer, at det ogsaa er et Reserveoplag, glæder det mig at faa Lejlighed til at konstatere, at da man fra Statens Side ønsker at afhænde begge disse Reserveoplag, baade Tørveoplaget og Brændeoplaget, er det i Virkeligheden et Udtryk for, at ogsaa den højtærede Minister ser paa de kommende Tidens Brændselsituation noget anderledes, end han saa, da han fandt sig foranlediget til at anskaffe det Brændselsoplag, i hvilket saa betydelige Beløb faktisk er blevet anbragt.

Den højtærede Minister siger, at Staten etablerede sin Brunkulsproduktion for at modvirke de urimeligt høje Priser, til hvilke Brunkullene den Gang blev udbudt. Jeg tror med Sikkerhed at vide, at de Priser, til hvilke Brunkullene blev udbudt i hvert Tilfælde fra mere end eet Leje her i Landet, i og for sig ikke blev sænket ved Statens Brunkulsproduktion. Men jeg har intet Øjeblik bebrejdet den højtærede Minister eller Brændselsnævnet, at man har optaget den Produktion. Jeg har kun konstateret, at i Forhold til det meget betydelige Kvantum Brunkul, Talen er om, er det tilstedeværende Overskud, saa glædeligt det end er, meget ringe, og da jeg ved, at der i visse Tilfælde fra Statens Side er krævet større Pris for Brunkul end den, til hvilken man kunde købe Brunkul af tilsvarende Brændselsværdi hos private, ser jeg heri en Tilkendegivelse af, at en anden Forretningsgang fra Statens Side, f. Eks. en Fastsættelse af Priser, der ikke laa over dem, til hvilke private kunde levere Brunkul, meget let kunde have forvandlet dette forholdsvis ubetydelige Overskud til et Underskud. Den højtærede Minister udtalte noget om, at jeg formodentlig med Glæde vilde have set et Underskud, for saa vilde der have været Lejlighed til med Kraft at angribe Ministeren for et saa bedrøveligt Resultat, og at naar der nu viser sig at være Overskud, søger jeg omkring i Periferien for at finde Grunde til at beklikke dette. Det har ingenlunde været min Hensigt. Min Hensigt har kun været at pege paa et faktisk tilstedeværende Forhold, og det faar den højtærede Indenrigsminister virkelig, hvad enten det passer ham eller ikke, finde sig i. Naar den højtærede Minister siger, at Staten